

CURIERUL ADVENTIST

Anul XXX. Nr. 1 - 3

IANUAR. - MARTIE 1952

Organ al Cultului creștin adventist de ziua a șaptea din R. P. R.
Redacția și Ad-ția, București, Raionul T. Vladimirescu, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116

ISUS HRISTOS ȘI LEGEA MORALA

24 Mai 1952

1. Cum caracterizează Cuvântul lui Dumnezeu Legea Morală? Neomia, 9, 13.

2. Ce declarație face Isus Hristos cu privire la Lege? Mat. 5, 17, 18.

În timp ce mulți ziceau în inimă lor că El a venit s'o termine cu Legea, Isus printr'o vorbire limpede, descoperi atitudinea Sa față de orânduiri dumnezeiești. Cel care declară că nu are de gând să strice preceptele ei, era Creatorul oamenilor, Dătătorul Legii. Misiunea Domnului Hristos pe pământ a fost nu de a desființa Legea, ci prin harul Său să aducă pe om la ascultare de învățămintele ei. El trebuia să arate natura spirituală a Legii, să prezinte principiile ei mult cuprinzătoare și să lămurească obligația ei veșnică.

3. Ce spune Domnul Isus despre Sine, și prin profet, despre Legea Sa? Ioan 14, 6 pr. p. Ps. 119, 142 u. p.

4. Cum numește pe Fiul lui Dumnezeu îngerul care a binevestit nașterea Sa? Ce zice Cuvântul cu privire la Legea Sa? Luca 1,35 u. p.; Rom. 7, 12.

Îngerul binevestitor numește pe Fiul lui Dumnezeu: Sfântul. El este sfânt, iar despre Legea morală Cuvântul spune că este sfântă ca și Dătătorul ei.

5. Ce a fost făcut Isus Hristos pentru noi și cum sunt toate poruncile Sale? 1 Cor. 1, 30 u. p.; Ps. 119, 172.

Cuvântul din textul original „dikaiosune” redat în traducerea românească prin „neprihănire”, însemnează, mai degrabă, „dreptate”. Isus Hristos a fost făcut pentru noi „dreptate”. El este drept: poruncile lui Dumnezeu sunt de asemenea drepte.

6. Cine este Lumina și ce luminează ochii? Ioan 8, 12 Ps. 10, 8

7. Cât timp rămâne Isus Hristos același? Pentru câtă vreme au fost date poruncile Domnului? Ebrei 13, 8, Ps. 111, 7, 8.

Cât de veșnic este Isus Hristos, tot atât de veșnică este și Legea morală care este Legea Sa. Marile principii de dreptate pe care le conține Legea sunt „întărite pentru veșnicie”, căci sunt principiile caracterului lui Dumnezeu.

8. Unde locuiește Isus Hristos, și unde scrie El Legea Sa? Efes. 3, 17 pr. p.; Ebrei 8, 10, u. p.

9. Care sunt cele două mari lucrări pe care le îndeplinește Legea lui Dumnezeu? Rom. 3,20 u. p.; Gal. 3, 24.

Când s'a proclamat Legea pe Sinai, Dumnezeu a făcut cunoscut oamenilor sfîntența caracterului Său, ca prin contrast ei să poată vedea păcătoșenia propriului lor caracter. Legea fusese dată pentru a-i convinge de păcat și a descoperi nevoile lor după un Mântuitor.

În viața lui Hristos sunt explicate principiile Legii, și atunci când Duhul Sfânt atinge inima, atunci când lumina lui Hristos descoperă oamenilor nevoia după sângele Lui curățitor și după meritele Lui care dau îndreptățire, Legea continuă a fi un mijloc care ne duce la Hristos ca noi să putem fi îndreptății prin credință.

10. Care este cea mai mare poruncă din Legea Sa? Mat. 22, 36, 37.

11. Cum poate cineva dovedi că iubeste pe Dumnezeu? Ioan 14, 15.

IMPACAREA NOASTRA CU DUMNEZEU PRIN ISUS HRISTOS

31 Mai 1952

1. Știind că plata păcatului este moartea, pentru ce n'a murit Adam și Eva îndată ce au păcătuit? 1 Petru 3, 9.

Isus Hristos s'a oferit, în calitate de mijlocitor, să ia asupra-și păcatele călcătorilor de lege. Prin jertfa Lui ne este dat un timp de har. Adam și Eva n'au murit îndată ce au păcătuit. Ei au rămas în viață pentru ca să poată lua cunoștință de planul mântuirii, și cunoscându-l, să aibă ocazia să se hotărască pentru viață sau moarte. Dacă ar fi murit în clipa în care au păcătuit, ei n'ar fi putut avea ocazia să se pocăiască și să obțină mântuirea prin jertfa lui Isus Hristos.

2. Locul cui l-a luat Isus Hristos? 1 Cor. 15, 45, 47.

3. A păzit Isus Hristos — al doilea Adam — legea pe care o călcăse primul Adam? Ioan 15, 10.

Acei care susțin că Hristos a desființat Legea, contrazic mărturisirea dată de însuși Fiul lui Dumnezeu care a zis: „Eu am păzit poruncile Tatălui Meu, și rămân în dragostea Lui”.

4. Ce a fost chemat să dea și să fie Isus Hristos? Isaia, 42, 6.

5. Fiind mijlocitorul nostru la Tatăl, ce a devenit Isus Hristos pentru noi? Ier. 23, 6 u. p. 2 Cor. 5, 21.

6. Ce a urmărit Dumnezeu să facă prin lucrarea de mijlocire a Fiului Său? 2 Cor. 5, 18.

7. Datorită acestei lucrări de împăcare, în ce stare plăcută se află credincioșii? Rom. 5, 1.

Acela care prin Cuvânt a pacificat valurile Galileii, a rostit cuvânt de pace pentru orice suflet. Harul Lui care împacă sufletul cu Dumnezeu, liniștește frământarea patimilor omenești și în iubirea Lui inima găsește odihnă. El oprește furtuna, o preface în adiere și valurile se alină.

8. În ce cuvinte sublime descrie profetul Isaia roada lucrării Domnului Isus Hristos? Isaia 32, 17, 18.

9. Cât de mult cuprinde lucrarea de împăcare făcută prin jertfa Domnului Isus Hristos? Col. 1, 20. Efes. 1, 10.

10. De ce vor avea parte acei care merg pe urmele Mântuitorului lor? Mat. 5, 9.

ISUS HRISTOS — MIELUL DE JERTFA

7 Iunie 1952

1. Ce trebuia să facă în dispensațiunea V. Testament, acela care făcea un păcat oarecare? Lev. 5, 5, 6

2. Cum trebuia să fie animalul care era adus ca jertfă? Exod 12, 5. p. p.

3. Ce nu trebuia să se facă cu niciunul din oasele mielului pascal? Num. 9, 12 pr. p.; Ps. 34, 20.

4. Pe cine simboliza mielul de jertfă din Testament? Ioan 1, 29. 36.

La botezul lui Isus, când slava lui Dumnezeu L-a încercuit și s'a auzit glasul din cer, Ioan a recunoscut semnul făgăduit de Dumnezeu. Știa acum că botezase pe răscumpărătorul omenirii. Duhul Sfânt a venit asupra lui și cu mâna întinsă spre Isus a strigat: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatele lumii“. Nici ascultătorii, nici cel care vorbise n'au înțeles ce înseamnă cuvintele: „Mielul lui Dumnezeu“.

5. Ce stătea scris în Cuvântul profetic despre comportarea lui Isus ca Miel de jertfă? Isaia 53, 7.

Când la botez Ioan numi pe Isus „Mielul lui Dumnezeu“ o nouă lumină a venit asupra lucrării lui Mesia. Gândul profetului a fost mânat la cuvintele lui Isaia: „Ca un miel pe care-l duci la măcelărie“. În săptămânile următoare Ioan a cercetat cu un nou interes profețiile și învățăturile privitoare la serviciul jertfelor. El n'a deosebit cum trebuie cele două faze ale lucrării lui Hristos — de jertfă care suferă și de Domn care biruște — dar a văzut că venirea Lui are o mai mare însemnătate decât aceea pe care o înțelegeau contemporanii Lui.

6. Cum s'a împlinit în jertfirea Mielului lui Dumnezeu, legea cu privire la mielul pascal? Ioan 19, 33.

Fluerile picioarelor celor doi tâlhari au fost zdrobite pentru a li se grăbi moartea, dar Isus s'a văzut că era mort. Ostașii fuseseră îndușoși de ceea ce văzuse și auzise la Hristos și s'au sfiiți de a-i zdrobi picioarele. Astfel se împlinea în jertfirea Mielului lui Dumnezeu legea cu privire la Paști: „Să nu lase din ele nimic până a doua zi dimineața, și să nu frângă niciun os din ele“.

7. Dacă mielul de jertfă trebuia să fie fără cusur, ce este adevărat despre Isus Hristos, ca „Miel de jertfă“? 1. Petru 1, 18, 19, 2, 22.

8. Pentru ce a trebuit să se jertfească Fiul lui Dumnezeu? Isaia 53, 5.

9. Ce fel de jertfă dorește Dumnezeu să-I aducem și noi? Rom. 12, 1.

Acela care se pocăiește își va îndrepta privirea către „Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatele lumii“, și privind la El se va schimba. Un val de iubire năvălește în sufletul lui Hristos și ajunge în el ca un izvor de apă ce izvorește în viața veșnică.

MOARTEA LUI ISUS HRISTOS

14 Iunie 1952

1. Ce era profetizat prin proorocul Isaia despre Isus Hristos? Isaia 53, 10.

2. Cât de plăcută și bine primită, de Tatăl, a fost jertfa adusă în persoana Fiului Său? Efes. 5, 2.

După cum „mirul de nard curat de mare preț“, cu care Maria a uns pe Domnul Isus a umplut toată casa lui Simon din Betania, cu plăcutul lui miros, tot așa parfumul vieții și jertfei Sale, adusă din iubire, a umplut întreg pământul ca „un prinos și ca o jertfă de bun miros lui Dumnezeu“.

3. Când și pentru cine a murit Isus Hristos? Rom. 5, 8.

4. Ce jertfă a consimțit Tatăl să aducă spre mântuirea noastră? Rom. 8, 32.

5. Ce legătură a fost restabilită prin jertfirea Fiului lui Dumnezeu? 2 Cor. 5, 19 pr. p.

Dumnezeu a dat pe Fiul Său ca jertfă, nu numai ca să poarte păcatele noastre și să moară ca sacrificiu pentru noi, ci și să ne asigure că are planuri veșnice de pace cu noi. Pentru aceasta El a dat pe unicul Său Fiul să devie un membru al familiei omenești și să păstreze fără încetare natura Lui omenească. Dumnezeu a adoptat natura omenească în persoana Fiului Său, și a adus-o în locul prea înălțat din cer.

6. Pentru ce moartea Domnului Isus să ne folosească și nouă, față de ce trebuie să ne socotim și noi morți? Rom. 6, 10, 11.

Isus Hristos a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn și a murit pentru păcatele noastre, deschizându-ne, în felul acesta, calea către izvorul vieții veșnice. Dela credincioșii Săi, Domnul așteaptă să moară și ei, nu pentru păcate, ci față de păcate, pentru ca în felul acesta ei să obțină vindecarea adusă prin jertfa Fiului lui Dumnezeu.

7. Ce act solemn a instituit Domnul spre a ne aminti mereu de moartea Sa? 1 Cor. 11, 23—26

Serviciul de împărtășire nu trebuie să fie o ocazie de întristare. Nu acesta era scopul lui. Când ucenicii Domnului se adună în jurul mesei Sale, ei nu trebuie să-și amintească nici să deplângă slăbiciunile lor. Ei nu trebuie să desgroape neînțelegerile cu frații lor. Serviciul pregătitor a cuprins toate acestea. Cercetarea de sine, mărturisirea păcatelor, împăcarea neînțelegerilor, s'au făcut în totul. Acum au să se întâlnească cu Hristos. Cu inima curată prin sângele prea scump, al lui Hristos, în deplină cunoștință a prezenței Lui, deși nevăzut, ei urmează să audă cuvintele: „Vă las pacea, vă dau pacea Mea“.

INVIEREA LUI ISUS

21 Iunie 1952

1. Ce a declarat Isus Hristos prin profetul Ioan? Apoc. 1, 17 u. p. 18. pr. p.

2. Ce declarație asemănătoare a făcut El, cu ocazia învierii lui Lazăr? Ioan 11, 25.

Minunea pe care Hristos era gata să o săvârșească, prin învierea lui Lazăr din mormânt, urma să reprezinte învierea tuturor dreptilor din mormânt. Prin Cuvântul și lucrările Sale, El S'a declarat ca autor al învierii. Acela care în curând trebuia să moară pe cruce, sta acolo cu cheile morții, ca biruitor asupra mormântului și susținea dreptul și puterea Sa de a da viață veșnică.

3. Din care cuvinte ale lui Isus rezultă că El a prevăzut învierea Sa? Marcu 9, 31.

4. Cum au găsit mormântul femeile care veniseră să-L vadă, în dimineața primei zile a săptămânii? Luca 24, 1—3.

5. Ce răspuns au primit dela cei doi îngeri pe care i-au găsit în locul unde fusese așezat corpul lui Isus? Luca 24, 5—7.

Când glasul ingerului puternic s'a auzit la mormântul lui Hristos, zicând: „Tatăl Tău Te cheamă“, Mântuitorul ieși din mormânt prin viața care era în Sine însuși. Acum s'a adevărat ceea ce spusese mai înainte: „Imi dau viața ca iarăși s'o iau“.

6. Ce reprezintă învierea din morți a lui Isus Hristos? 1 Cor. 15, 20.

Hristos a înviat din morți ca rodul cel dintâi al celor adormiți. El era antitipul snopului legănat (Lev. 23, 10. 11), iar învierea Lui a avut loc tocmai în ziua când snopul de legănat...

lie adus înaintea Domnului. Timp de mai mult de o mie de ani s'a făcut această ceremonie simbolică.

7. Dacă credem că Isus a murit și a înviat, pe cine mai credem că va aduce la viață Isus, împreună cu El? 1 Tes. 4, 14.

Invierea lui Isus este timpul și zălogul învierii tuturor celor drepti, care au adormit. Pentru cei credincioși Hristos este învierea și viața. În Mântuitorul nostru s'a recâștigat viața care se pierduse prin păcat, deoarece El are viață în Sine pentru a învia pe acela pe care El voiește. El este investit cu dreptul de a da nemurire.

8. Ce credință ne asigură nouă mântuirea? Rom. 10, 9.

9. Ce lucrare face Isus Hristos acum în favoarea credincioșilor? Ebrei 7, 25.

10. Pentru aceasta, a cui viață trebuie să se arate în toată umblarea celor credincioși? 2 Cor. 4, 10.

PRIMELE INTALNIRI ALE DOMNULUI HRISTOS CU UCENICII SAI DUPA INVIERE

28 Iunie 1952

1. Cine dintre urmașii Săi a văzut, prima dată, pe Isus cel înviat? Marcu 16, 9.

2. Când Maria Magdalena voi să I se închine, ce îi răspunse Isus? Ioan 20, 17.

Isus a refuzat să primească închinarea celor ai Săi până nu primise asigurarea că ispășirea făcută de El era primită de tatăl. S'a suit la curțile cerești, și chiar dela Dumnezeu auzi asigurarea că ispășirea Lui pentru păcatele oamenilor fusese îndestulătoare, și că prin sângele Lui toți pot să câștige viața veșnică.

3. Cui se arată Isus, tot în primele ore ale dimineții din ziua învierii și ce a spus El atunci? Mat. 28, 8—10.

Femeile nu veniseră la mormânt toate din același parte. Maria Magdalena a fost cea dintâi care a ajuns la locul acela și văzând că mormântul era gol a dat fuga să spună ucenicilor. Intre timp veniră și celelalte femei.

Cea dintâi lucrare a lui Hristos pe pământ, după învierea Lui a fost de a convinge pe ucenicii Lui de iubirea Lui nemișorată și de grija Lui duioasă pentru ei. Pentru a le da dovadă că era Mântuitorul lor viu, că sfărâmasese lanțurile mormântului și că are aceeași inimă plină de iubire față de ei, El li se arată de nenumărate ori.

4. In după masa zilei de înviere, cine mergea pe drumul către Emaus? Despre ce vorbeau ei și cine li se arăta? Luca 24, 13—15.

Ucenicii aceștia nu avusesse un loc de frunte în lucrarea lui Hristos, dar ei aveau o vie credință în El. Venise la oraș să serbeze Paștile. Acum se întorceau acasă. Plini de întristare ei își urmau drumul, vorbind despre cele văzute la judecată și la răstignire. Nu ajunsese departe în călătoria lor când li s'a alăturat un străin, dar ei erau așa de absorbiți de necazul lor încât n'au privit la El de aproape.

5. Ce mustrare delicată le făcu Isus în dorința Lui de a le veni în ajutor? Luca 24, 25—26.

6. Cum a căutat Isus să-i facă să înțeleagă toate cele întâmplate în acele zile cu privire la El? Luca 24, 27.

Incepând dela Moise, Hristos, adevăratul Alfa al Istoriei Bibliei, le desfășură din toate Scripturile lucrurile cu privire la Sina însuși. Dacă mai întâi li s'ar fi descoperit, inima lor ar fi fost satisfăcută. În plăcătatea bucuriei lor nu ar mai fi dorit după nimic. Dar era nevoie ca ei să înțeleagă mărturia adusă în favoarea Lui de către simbolurile și profetiile V. Testament. Pe acestea trebuia să se întemeieze credința lor.

7. Ajungând la Emaus și dorind să rămână mai mult în prezența însoțitorului lor necunoscut, ce invitație îi făcură cei doi ucenici? Luca 24, 28, 29.

Dacă ucenicii n'ar fi stăruit cu invitația, n'ar fi știut că însoțitorul lor necunoscut, era Domnul care înviase. Hristos nu impune nimănui ca să-L primească. El se interesează de acei care au nevoie de El.

8. Ce s'a întâmplat pe când stăteau la masă? Luca 24, 30, 31.

Pregătindu-se masa de pâine pentru seară, Domnul luând loc în capul mesei, iată că El întinde mâinile pentru a binecuvânta hrana. Ucenicii s'au dat înapoi cu mirare. Însoțitorul lor întinde mâinile tocmai așa cum obișnuia să facă învățătura lor. Priviră din nou și iată văd în mâinile Lui semnele cuieilor. Amândoi, strigară deodată: „Este Domnul Isus. A înviat dintre cei morți.

ALTE INTALNIRI ALE DOMNULUI ISUS CU UCENICII DUPA INVIERE

5 Iulie 1952

1. Ce au făcut cei doi ucenici după ce au recunoscut pe Mântuitorul lor înviat? Luca 24, 33—35.

Cei doi ucenici au mers târziu în seara zilei învierii la odaia de sus unde Isus petrecuse ceasurile ultimei seri înainte de a fi dat la moarte. Găsind ușa încuiată, au bătut la ușă, au spus cine sunt, deschizându-le-se au intrat la ceilalți ucenici. Împreună cu ei a intrat și un Altul, nevăzut.

2. Încă pe când cei doi ucenici vorbeau, pe cine au văzut cu toții în mijlocul lor, și cu ce cuvinte li s'a adresat? Luca 24, 36.

La nașterea lui Isus, îngerul vestise: Pace pe pământ și între oameni bună învoire. Iar acum, la cea dintâi arătare față de ucenici, după înviere, El le-a spus cuvintele binecuvântate „Pace vouă”. Evanghelia lui Isus este „Evanghelia păcii, și ucenicii și toți cei care cred în El, trebuie să fie propovădători ai păcii, cea aducătoare de atâtea binefaceri pentru omenire.

3. După ce L-au recunoscut, ce altă binecuvântare le-a dat Domnul Isus? Ioan 20, 21, 22.

Duhul sfânt încă nu se arătase deplin, deoarece Hristos încă nu fusese proslăvit. Revărsarea mult mai bogată a Duhului Sfânt urma să aibă loc numai după înălțarea lui Hristos. Acum El doreasă înscrie în inima lor gândul că fără Duhul Sfânt ei nu puteau să-și îndeplinească lucrarea lor.

4. După opt zile, cui s'a arătat Isus, în mod deosebit, și cu acea ocazie ce cuvinte de iubitoare mustrare a rostit? Ioan 20, 26, 27, 29.

5. Unde li s'a mai arătat Isus la șapte din ucenicii Săi. Ioan 21, 1, 14.

6. Ce convorbire deosebită a avut atunci Isus cu apostolul Petru? Ioan 21, 15—17.

De trei ori Petru tăgăduiește pe față pe Domnul său și de trei ori Hristos scoase dela el asigurarea iubirii și credincioșiei lui. Înaintea ucenicilor lui Isus adunați, El descoperă adâncimea pocăinței lui Petru, și dovedi cât de cu totul smerit era ucenicul cel atât de încrezut pe vremuri. Petru nu mai era nici pornit, nici încrezut, nici îngâmfat, ci liniștit, stăpân pe sine, gata de a învăța. În împrejurările acestea putea să pască mieluseii turmei lui Hristos.

7. Cui s'a mai arătat Domnul pe coasta unui munte din Galilea? 1 Cor. 15, 6.

Toți aceștia au fost martori că Isus Hristos a înviat. El a ieși biruitor asupra morții.

Isus trăiește, și pentru că trăiește El, vom trăi și noi. Din inimi recunoscătoare, de pe buze atinse de un foc sacru, să se înalțe, imnul de bucurie: Hristos a înviat! El trăiește pentru a mijloci spre binele nostru.

INALȚAREA DOMNULUI ISUS

12 Iulie 1952

1. Cât timp a mai rămas Isus Hristos pe pământ, după înviere? Și cu ce scop? Fapte 1, 3.

După învierea Sa a mai zăbovit un timp pe pământ, pentru ca ucenicii Săi să poată să se obișnuiască cu El în trupul Său înviat și proslăvit. Acum era gata să-și ia rămas bun. Dovedise faptul că era un Mântuitor viu. Ucenicii Lui nu mai aveau nevoie să creadă despre El că ar fi în mormânt. Puteau să gândească la El ca la o persoană proslăvită înaintea universului ceresc.

2 Cum a căutat Isus Hrisos să-i convingă că El este Hristos cel înviat? Luca 24, 39, 40.

3. Care a fost locul ales de Isus de unde urma să fie înălțat la cer? Luca 24, 50.

Ca loc pentru înălțarea Sa, Isus a ales colțișorul acela de atâtea ori sfânt de prezența Sa pe când fusese printre oameni. Nici muntele Sion, locul cetății lui David, nici muntele Moria, locul unde se găsea templul, nu era să fie cinstit în felul acesta. În locurile acelea Hristos fusese batjocorit și lepădat. Din locurile acestea, și împovărat, Hristos plecase să aștepte odihnă pe Muntele Măslinilor. Ajungând la Muntele Măslinilor Isus îi conduse pe drum până au trecut de vârful Muntelui, ajungând în apropiere de Betania.

4. Ce făgăduinți le dădu, iubitul lor Mântuitor, cu acea ocazie? Fapte 1, 8.

Isus se opri pe coasta Măslinișului. Ucenicii se adunaseră în jurul Lui, bucurându-se să se hrănească cu tot Cuvântul dătător de viață pe care li-l spunea.

Isus nu i-a muștră pentru greșelile și vinovățiile lor. Cele din urmă cuvinte ce au pornit de pe buzele Domnului lor, au fost cuvinte de cea mai dulce duioșie.

5. Ce s'a întâmplat după ce Isus le-a dat făgăduința despre primirea Duhului Sfânt? Fapte 1, 9. Luca 24, 51.

Cu mâinile întinse spre binecuvântare, ca și cum ar fi vrut să-i asigure de grija Lui protectoare, El se înălță încet din mijlocul lor, atras către cer de o putere mai mare decât orice atracție pământească.

6. Încă pe când ucenicii priveau către cer, cine li se adresară și cu ce cuvinte? Fapte 1, 10, 11.

Hristos Se înălțase cu chipul de om. Ucenicii văzuse norul care-L primise. Acelaș Isus care a umblat a vorbit și S'a rugat cu ei; care frânsese pâine împreună cu ei care fusese cu ei în bărcile lor pe lac; și care în ziua aceea

Se ostenise urcând împreună cu ei Măslinișul — acelaș Isus mergea acum să șadă pe tron cu Tatăl Său. Și îngerii i-au asigurat că Acelaș pe care ei L-au văzut mergând la cer, va reveni tot așa cum S'a înălțat.

7. Ce au făcut ucenicii după înălțarea Domnului Isus la cer? Fapte 1, 12, 13.

Când ucenicii se întoarseră din muntele Măslinilor, trecătorii priviră la ei cu surprindere. După judecarea și răstignirea lui Hristos, se crezuse că ei se vor arăta sdrboiți și rușinați. În locul acestora era numai veselie și biruință. Fețele lor străluceau de o fericire care nu era născută de pe pământ.

Ei erau plini de laudă și de recunoștință pentru Dumnezeu.

8. Ce făcură toți ucenicii în zilele care au urmat? Fapte 1, 14.

9. Cum vorbește mai târziu apostolul Pavel despre moartea, învierea, înălțarea și lucrarea pe care o face acum Isus Hristos pentru cei credincioși? Rom. 8, 34.

MUNCA SUB OBLADUIREA PACII

Iată două cuvinte care se îndrăgesc și a căror trăire laolaltă are drept rod tot ce poate fi mai de dorit și mai frumos în viața fiecărui om în parte cât și în viața societății întregi. Ele se completează, se întregesc; și acela care a înțeles adevăratul rost al fiecăruia dintre ele, și a coborât în adâncurile rostului lor, în viață a putut găsi perlele luminării minții, a putut afla cheia spre ridicarea pe treptele cele mai înalte a tot ce înseamnă propășire.

„Domnul păcii”, așa cum frumos îl numește scrierile Sfintelor Scripturi pe Domnul Hristos în nenumărate locuri, dorind să imprime adânc în mințile credincioșilor din toate veacurile această caracteristică dar și dorința continuă de pace și bunăvoință a Sa, este propovăduitorul păcii și al muncii celei mai active și mai rodnice. (Ioan 5 17).

„Tatăl meu lucrează... și Eu de asemenea lucrez” au fost cuvintele pe care le-a adresat Isus credincioșilor, desvăluind lucrul de mare însemnătate de știut pentru fiecare, și anume că Dumnezeu, adică Tatăl și Fiul își găsesc plăcerea în muncă, în lucrarea neobosită, făcând din muncă o bucurie și o plăcere. Și așa trebuie să privească fiecare credincios munca. Ea a fost dată omului spre a alcătui pentru el o binecuvântare, un prilej de bucurie.

Greșit înțeleg unii cuvintele Scripturii, că anume munca ar fi fost dată ca un blestem, ca urmare a păcătuirii. Cât de cu totul altul este acest gând de aceea ce ne învață chiar primele cuvinte ale Sfintelor Scripturi care ne spun că „Domnul Dumnezeu a luat pe om și l-a așezat în grădina Edenului, ca să o lucreze și s'o păzească”. (Gen. 2, 15). Nu trăirea în trândăveală ci lucrul, munca voioasă aveau să alcătuiască partea la care îl chema Dumnezeu pe om chiar din ziua creerii lui.

Sfintele Scripturi nu vorbesc de o viață de ședere în nepăsare despre o lenevie sau despre o așteptare ca alții să ne dea lucrurile de-a gata fără a se cere din partea noastră vreo străduință. Ba dimpotrivă în nenumărate și în diferite feluri atât în Vechiul cât și în Noul Testament îndemnarea ce este dată fiecărui credincios este de a se dovedi cât mai destoinic și cât mai sârguitor la munca sa.

Iubiți frați, iarna aceasta am fost binecuvântați cu o vreme prielnică pentru a ne planifica și executa la vreme lucrările ce se cer pe ogoare. Din cele ce le-am aflat, știm că v'ați grăbit să și porniți la aducerea la îndeplinire a planului agricol pentru primăvara ce ne stă în față. **Folosiți bine și în măsura cea mai deplină zilele frumoase ce vă stau în față și prin felul executării muncii voastre dovediți-vă vrednici urmași ai Aceluia care în viața Sa a făcut din muncă o țintă măreață, strălucită și demnă de atins de oricare credincios.**

Sub oblăduirea păcii, lucrând în întovărășiri țărănești, vom putea înfăptui în această primăvară tot ce a fost planificat, ba, mai mult decât atât, vom căuta să și întrecem, având grije ca munca făcută de mâinile noastre și din toată inima, cu adevărat să aducă rod însutit care să și rămână. Și înțeleptul Solomon spunea: „Mai bine doi decât unul, căci iau o plată cu atât mai bună pentru munca lor”. Ecl. 4, 9.

Zăbavă nu trebuie să existe. Ogoarele ne așteaptă pe fiecare spre a ne face în ele partea noastră de lucru. O întârziere de o zi poate însemna ruina întregului ogor.

Cineva ar putea ascunde de ochii oamenilor felul cum își face lucrul dar peste o lună sau două și apoi mai cu prisosință la seceriș, ogoarele și apoi holdele vor striga puternic în auzul lumii, desvăluind felul muncii de acum. Să ne dovedim deci credincioși în îndeplinirea părții de muncă ce ne-a fost repartizată fiecăruia.

D. Florea